

Nedeľa 19. apríla 2020

Nedeľa Božieho milosrdenstva

Liturgia domácej Cirkvi

PREČO SLÁVIŤ DOMA?

Nie je to iba pre núdzovú situáciu a tiež to nemá zmenšiť hodnotu sledovania liturgie cez masmédiá, nie je to iba alternatíva pretože nemôžeme ísť do kostola. Je to predovšetkým provokácia tejto situácie, aby sme objavili dar, že sme domácou Cirkvou.

Tam, kde sú manželia, ktorí majú sviatosť manželstva, tam je garantovaná aj prítomnosť Ježiša (AL 315).

To však nie je všetko, pretože manželia silou daru, ktorý prijali „sú neustálym znamením toho, čo sa udialo na kríži... manželstvo, ako každá iná sviatosť, je spomienkou, uskutočnením a proroctvom tejto udalosti spásy“ (FC 13).

Pápež František potvrdzuje a prehľbuje tento význam (Al 161) „rodina je kristologickým znamením, pretože ukazuje blízkosť Boha, ktorý zdieľa život človeka, zjednotiac sa s ním vo vtelení, na kríži a pri vzkriesení. Je znamením Krista, pretože zjavuje Krista, ktorý prešiel Veľkou Nocou.“ Odtiaľ pochádza radosť, že všetci manželia aj doma dokážu vyjadriť a mať účasť na veľkom tajomstve (por. Ef 5, 32).

V tej domácnosti, kde nie je prítomná sviatosť manželstva, tam sa môže a musí sa dať rovnako sláviť liturgia spoločne, z moci sviatosti krstu a v istote, že Ježiš je prítomný tam, „kde sú dvaja lebo traja zjednotení v mojom mene, tam budem ja s nimi (Mt 18,20)“ Iba toto dáva zmysel, aby sme sa modlili doma.

Chceme však pripomenúť, že rodina nie je cieľovým bodom, ale iba miestom, odkiaľ sa vychádza, aby sme v Eucharistii spolu vytvárali veľkú rodinu, komunitu, Kristovo telo, ktorým je Cirkev.

ÚVOD

Rodina, manželia a osoby, ktoré sú doma sedia okolo stola, ktorý používajú na každodenné stolovanie. Tento stôl je odkazom na oltár, eucharistický stôl pre rodinu božích detí.

Môžeme naň pripraviť sviecu, Sväté Písmo a aj obraz svätého, ktorý je pre rodinu vzácný.

Najmladší člen rodiny môže zapáliť sviecu, ktorej svetlo je znakom prítomného Pána Ježiša.

Túto modlitbu vedie otec alebo mama, ale malí i veľkí sa zapájajú do prípravy, do čítaní i odpovedí, ktoré je potrebné si dopredu dohodnúť a pripraviť. Ak je v rodine zvykom spievať spolu môže sa zaspievať aj vhodná pieseň.

(napríklad: Mio signore, Mio Dio https://youtu.be/w_dzoVFvc40)

Jeden z rodičov vedie modlitbu (V.) ďalší sú lektori (L) alebo odpovedajú spolu S (hrubým písmom)

ZAČIATOK

Začíname znakom kríža.

- V. V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.**
- S. Amen.**
- V. Kristus vstal zmŕtvych!**
- S. Pán naozaj vstal zmŕtvych!**

VÝZVA

- V. V dnešnú nedeľu, v deň Pána, silnejšie cítime puto, ktoré nás zjednocuje s Kristom, ktorý je stále prítomný medzi nami. V skromnosti našej rodiny slávime Pamiatku na Jeho vzkriesenie a zjednocujeme sa do jedného chóru so všetkým stvorením, aby sme spolu ospievali nové nebesia a novú zem, ktoré nám On prisľúbil.**

Antifóna

Náš Vykupiteľ vstal z hrobu; spievajme hymnus Pánovi, nášmu Bohu. Aleluja.

Chválospev Dn 3, 57-88. 56

(recituje sa striedavo na dva chóry - rozdeliť)

**Velebte Pána, všetky jeho diela; *
chváľte a vyvyšujte ho naveky.
Velebte Pána, nebesia; *
velebte Pána, jeho anjeli.-**

**Velebte Pána, všetky vody nad nebesami; *
nech Pána veľbia všetky jeho mocnosti.
Velebte Pána, slnko a mesiac; *
velebte Pána, hviezdy na nebi. –**

**Velebte Pána, dážď i rosa; *
veľb Pána, každý vietor.
Velebte Pána, oheň a páľava; *
velebte Pána, chlad a horúčosť. –**

**Velebte Pána, rosa a srieň; *
velebte Pána, mráz a zima.
Velebte Pána, ľad a sneh; *
velebte Pána, noci a dni. –**

**Velebte Pána, svetlo a tma; *
velebte Pána, blesky a oblaky.
Nech Pána veľbí zem; *
nech ho chváli a oslavuje naveky. –**

**Velebte Pána, vrchy a kopce; *
velebte Pána, všetky rastliny na zemi.
Velebte Pána, moria a rieky; *
velebte Pána, pramene. –**

**Velebte Pána, veľryby a všetko, čo sa hýbe vo vodách; *
velebte Pána, všetky nebeské vtáky.
Velebte Pána, všetka zver a dobytok; *
velebte Pána, synovia človeka. –**

**Veľeb Pána, Izrael; *
chváľte a vyvyšujte ho naveky.
Velebte Pána, vy, jeho kňazi; *
velebte Pána, jeho služobníci. –**

**Velebte Pána, duchovia a duše spravodlivých; *
velebte Pána, svätí a pokorní srdcom.
Velebte Pána, Ananiáš, Azariáš a Mízael; *
chváľte a vyvyšujte ho naveky. –**

Spolu oba chóry

**Velebme Otca i Syna so Svätým Duchom; *
chváľme a vyvyšujme ho naveky.
Požehnaný si, Pane, na nebeskej oblohe; *
hoden chvály a slávy naveky.**

Antifóna

Náš Vykupiteľ vstal z hrobu; spievajme hymnus Pánovi, nášmu Bohu. Aleluja.

ÚKON LÚTOSTI

V. Pane, spolu Ťa chceme poprosiť o odpustenie pre všetky situácie, keď sme zabúdali na Tvoju prítomnosť medzi nami. Obklop nás svojím milosrdenstvom a pozri so zhovievavosťou na naše nedostatky. (*chvíľka ticha*)

Ak sa niečo stalo medzi nami, čo nás rozdelilo, alebo zranilo, vzájomne si poprosme o odpustenie.

(Kto chce, môže v jednoduchosti poprosiť o odpustenie druhého...)

V. Na znak našej ochoty nášho zmierenia si podajme ruky, alebo sa objímme.

V. Milosrdný Otče, pohliadni láskavo na našu rodinu, ktorá sa zjednotila v mene Tvojho Syna Ježiša Krista, a daj aby sme s pomocou Tvojho Svätého Ducha, žili v harmónii medzi sebou i s Tebou.

POČÚVAJME SLOVO

V. Teraz ťa prosíme, otvor naše uši a naše srdcia, aby sme počúvali Slovo, ktorým sa Ježiš prihovára každému z nás.

L. Z Evanjelia podľa Jána

(Jn 20, 19-31)

Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokož vám!“ Ako to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána.

A znova im povedal: „Pokož vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.“ Tomáš, jeden z Dvanástich, nazývaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. Ostatní učeníci mu hovorili: „Videli sme Pána.“

Ale on im povedal: „Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neverím.“

O osem dní boli jeho učeníci zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, stal si doprostred a povedal: „Pokož vám!“

Potom povedal Tomášovi: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci!“

Tomáš mu odpovedal: „Pán môj a Boh môj!“

Ježiš mu povedal: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.“

Ježiš urobil pred očami svojich učeníkov ešte mnoho iných znamení, ktoré nie sú zapísané v tejto knihe. Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene.

Počuli sme Slovo Pánovo.

Komentár otca Ermesa Ronchiho

*Učenci boli za zatvorenými dverami zo strachu pred Židmi. Zradili, utiekli, majú strach: čo môže byť ešte menej vierohodné ako táto skupinka v úpadku? A napriek tomu, Ježiš prichádza. Je to komunita, v ktorom sú dvere a okná zabarikádované, kde chýba vzduch. A napriek tomu, Ježiš prichádza. Nie zhora, nie na okraj, ale, ako hovorí Evanjelium, „doprostred“ medzi nich. A povie: „Pokoj vám“. Nejedná sa tu o akési pranie alebo o nejaký prísľub, ale tu ide o potvrdenie: **pokoj je**. Zostúpil do vás, začína a pochádza od Boha. Je to pokoj, ktorý zostupuje na naše strachy, na naše pocity viny, na naše nenaplnené sny, na naše nespokojnosti, ktoré berú našim dňom farbu. Potom povie Tomášovi: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku.“*

Ježiš ide a prichádza cez dvere v jemnom vánku Ducha Svätého. Aj Tomáš vstupuje do tejto izby, vstupuje i vychádza slobodne a odvážne. Ježiš a Tomáš, iba títo dva hľadajú. Hľadajú sa. Tomáš sa neuspokojil slovami ostatných desiatich, nepotrebuje rozprávanie, potrebuje stretnutie so svojím Učiteľom. A ten príde - úplne rešpektuje Tomášovu túžbu: namiesto toho, aby si vyžadoval vážnosť, navrhuje; namiesto toho, aby sa stiahol, tak sa vystaví Tomášovým rukám: „Pozri, vystri ruku, dotkni sa!“

Vzkriesenie nezatvorilo diery po klincoch, nezahojilo okraje rán. Pretože smrť na kríži nie je jednoduchá príhoda, ktorú treba iba prekonať: tieto rany sú slávou Boha, prejavom najvyššej lásky a preto zostanú naveky otvorené. Na tomto tele lásky je napísaná abeceda nezmazateľných rán, tak ako láska sama.

Evanjelium nehovorí, že Tomáš sa skutočne dotkol a vložil prst do rán. Stačí mu Ježiš, ktorý sa znovu ponúkne, ešte raz, už po toľký krát, s takouto pokorou, s takou dôverou, tak slobodne, tak neúnavne znova prichádza na stretnutie. Je to jeho štýl, je to On, nedovolí ti, aby si sa pomýlil. Toto provokuje odpoveď: Môj Pán a môj Boh. Si ako môj dych, bez ktorého nemôžem žiť. Si ako moje srdce, bez ktorého by som už nebol...

Ježiš mu povie: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.“

Veľký vychovávateľ, Ježiš. Vychováva k slobode, aby sme boli slobodní od vonkajších znakov, aby sme si vybrali s plnou vážnosťou, ako to robil Tomáš.

Aké to je pekné, že aj v Cirkvi, tak ako v prvej komunite, sme vychovávaní viac k uvedomeniu si ako k disciplíne, viac k prehĺbeniu ako k poddajnosti.

Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene.

Veriť je možnosťou, aby sme boli viac živí, viac šťastní, aby sme mali viac života: „Hľa objímam život, pretože vonia Tebou.“ (Jalal ad-Din Rumi)

Ak sa niekto chce podeliť o nejakú myšlienku, slovko, ktoré sa ho dotklo, môže to urobiť teraz...

Môže sa zaspievať nejaká pieseň k Duchu Svätému

(Napríklad: Invochiamo la Tua presenza

<https://youtu.be/e2SaOERsNOE>)

PROSBY

V. Dnes je nedeľa Božieho Milosrdenstva. Sme tu, s otvorenými rukami, aby sme Ťa prijali, Ježišu, v Tvojom Slove a v našom spoločenstve. Vzdávame Ti vďaky Pane, lebo si dobrý: lebo Tvoja láska trvá navždy.

- *Zošli nám Svojho Ducha – Ducha svetla, aby rozptýlil mraky, ktoré nás preťažujú.*

L 1. Keď máme smutné srdce a zdá sa nám, že bude stále večer

- *Zošli nám Svojho Ducha – Ducha svetla, aby rozptýlil mraky, ktoré nás preťažujú.*

L 2. Keď sa cítime uzatvorení, tak ako to je aj v dnešných časoch, keď sa cítime zatvorení medzi štyri steny a odrezaní od našich blízkych a priateľov

- *Zošli nám Svojho Ducha – Ducha lásky, aby nám zohrial naše srdcia.*

L 1. Keď sa necháme premôcť nervozitou, hnevom, netoleranciou a naše správanie sa odrazí na našom vzťahu v manželstve, alebo v rodine

- *Zošli nám Svojho Ducha – Ducha pokoja, aby uzdravil naše rozdelenia.*

L 2. Keď nedokážeme rozpoznať Tvoju prítomnosť v našom dome a chceli by sme ísť do kostola, aby sme znova verili

- *Zošli nám Svojho Ducha – Ducha múdrosti, aby sme si uvedomili Tvoju živú prítomnosť v našej domácnosti.*

L 1. Keď nedokážeme spoznať Tvoju prítomnosť v našich blízkych v našej rodine

- *Zošli nám Svojho Ducha – Ducha lásky, aby sme sa mohli pozerat' takým istým milosrdným pohľadom, ako sa pozeráš na každého z nás.*

- L 2.** Na každého kňaza, biskupa a na nášho pápeža Františka
- *Zošli im Svojho Ducha – Ducha rozlišovania, aby boli bezpečnými vodcami v tomto čase, keď zostávame zatvorení doma.*
- V.** “Pán náš a Boh náš!” **Neprestávaj vchádzať cez naše dvere, ktoré sú dnes ešte viac zatvorené, príď a daruj nám Svoj pokoj.**

DUCHOVNÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE

**Pripravujeme sa návrat na nedeľnú Eucharistiu.
LEBO TÚŽIACI, túžime...**

Po tom, ako sme prežili Veľkonočné Trojdnie, Tvoje vzkriesenie, Tvoju túžbu po stretnutí s učeníkmi, si stále viac uvedomujeme ako veľmi po náš túžiš. Takto naše očakávanie, aby sme Ťa znova mohli stretnúť na nedeľnej svätej omši a mohli sa s Tebou zjednotiť v Eucharistii je stále väčšie. Chápeme, že na takéto dôležité stretnutie nemôžeme ísť len tak všelijako, Pochopili sme, že sa potrebujeme pripravovať, aby sme boli dochvílni na stretnutie s Tým, ktorý po nás tak veľmi túži. Aby sme sa posadili čo najbližšie k oltáru. (K tomu, aby sme si sadli do prvých lavíc potrebujeme viac poníženia, ako keď si sadneme v kostole vzadu). Aby sme boli pozorní a primerane sa správali, pretože nechceme stratiť ani chvíľu z tohto mimoriadneho stretnutia s Tebou, ktorý si vzkriesený a prítomný.

V. Aj keď nemôžeme prijať sväté prijímanie sviatostne v premenenej Hostii, môžeme aspoň vyjadriť našu túžbu po zjednotení s Ježišom a prijať ho do nášho srdca cez duchovné prijímanie:

S. Ježišu, verím, že si naozaj prítomný vo Sviatosti Oltárnej. Milujem Ťa nadovšetko a túžim po Tebe v mojej duši. Keďže Ťa teraz nemôžem prijať sviatostne, príď aspoň duchovne do môjho srdca.

(tu urobme na chvíľku prestávku, aby sme sa zjednotili s Ježišom)

Práve si prišiel, objímam Ťa a celý sa s Tebou zjednocujem, nikdy nedovoľ, aby som sa odlúčil od Teba.

V. Teraz, keď sme sa duchovne zjednotili s Ježišom, môžeme viac vnímať prítomnosť všetkých bratov a sestry a práve preto vyslovme jednotlivo mená aspoň niektorých, s ktorými sme obyčajne stretávame a zdieľame sa na nedeľnej Eucharistii. Každý nech povie aspoň meno niekoho z nich...

V. Teraz, keď si viac uvedomujeme, že všetci pokrstení sú naši bratia a sestry, môžeme predniesť modlitbu, ktorú nás naučil Ježiš:

S. Otče náš...

ZÁVER

Rodičia požehnajú deti tak, že im dajú na hlavu ruky, manželia sa požehnajú vzájomne tak, že prednesú nasledovné požehnanie:

(Meno) **Žehnáme/žehnám Ťa v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.**

V. Zakončíme našu modlitbu tým, že sa zveríme Márii, Matke Cirkvi, našu rodinu, našu farnosť, a celé ľudstvo, zvlášť tých, ktorí sa nachádzajú v ťažkostiach a utrpeniach:

S. Zdravas Mária...

Môžete si aj zaspievať nejakú pieseň k Panne Márii

Ježišu, v týchto momentoch slávenia domácej liturgie sme boli s Tebou. Vzbud' v nás túžbu vyjadriť to, že tvoríme jednote telo v Kristovi so všetkými našimi pokrstenými bratmi a sestrami, počnúc našou farnosťou a našim pastierom, ktorým je farár.

Tieto momenty blízkosti pri Tebe nám dali skúsenosť, že Tvoje utrpenie a láska prechádzajú z virtuálneho do reálneho: Si spoločníkom, si slovom, si blízkosťou, si jednotou. Iba v komunite sa završuje Tvoja veľká rodina.

Odteraz Tebou geneticky modifikovaní, v sile Ducha, môžeme mať väčšiu schopnosť šíriť a komunikovať nádej ako koronavírus šíril strach.

Z našich domov vysielame nový Hashtag **#niesmesamismecirkev**

Nevzdávame sa túžby komunikovať krásu toho, že sme Cirkev, cez všetky prostriedky, ktoré poznáme.

Jedno pekné svedectvo o domácej liturgii

Vyjadrujeme aj vd'ačnosť za 20 „piluliek“ – zamyslení z Amoris Laetitie.

Boli krátke, ale hlboké a veľmi obohatili naše pôstne putovanie.

Deň po dni sme ich očakávali, aby sme získali návrh na každodenné predsavzatie, ktoré sa nám javilo ako nepretržité duchovné cvičenie a sýtenie našej manželskej lásky.

Ďakujeme Vám aj za domáce liturgie, ktoré ste pripravovali, ktoré ste nám darovali, aby ste nás sprevádzali v tomto čase bez možnosti účasti na slávení Eucharistie.

Určite nám chýba Eucharistia a komunita, ale domáce liturgie a špeciálne tie z VN Tridua, nám umožnili okúsiť plnšie prítomnosť Ježiša v našom dome, a prežívať intenzívnejšie našu identitu domácej cirkvi.

Bolo veľmi pekné zapojiť naše tri dcéry, ktoré sme upozornili, aby sa cítili spolu–vedúce pri prednášaní modlitieb, pri rozdelených čítaniach, ale aj pri vzácných znakoch, ktoré nám pomohli podčiarknuť i zjednodušiť námahu pri chápaní veľkých a hlbokých teologických častí tohto obdobia.

Môžeme povedať úprimne a na chválu Ježiša, že nikdy predtým tak, ako teraz – počas týchto troch dní – ani nám manželom a ani našim trom deťom sa nepodarilo prijať takú veľkú a krásnu Ježišovu lásku, ktorú nám daruje a neprestáva nám ju preukazovať v úplnom sebadarovaní sa.

Nikdy sme si nevedeli predstaviť, že tak veľký problém, ako tento, čo spôsobil koronavírus s následnou izoláciou, že môže priniesť takúto možnosť, takýto dar v prežívaní domácej

liturgie, ktorá nám umožnila prežiť a uvedomiť tie dôležité gestá Pána Ježiša počas jeho utrpenia až po zmŕtvychvstanie.

Sme presvedčení, že ani my a ani naše dcéry nikdy nezabudneme na tento mimoriadny rok (a dúfame, že jediný) v ktorom sme zbierali palmové listy a zdobili sme ich, aby sme privítali Ježiša u nás doma na Kvetnú nedeľu; na to, ako sme robili nekvasený chlieb, aby sme ho mohli lámať a deliť medzi sebou; na Zelený štvrtok, na umývanie nôh, ktoré robil ocko pri stole v kuchyni; na uctenie kríža, ktorý máme doma; na modlitbu vo svetle iba jednej zažatej sviece v sobotu večer, keď sme si pripomenuli s čerstvou vodou krst každého z nás; a ako sme pobozkali Sväté Písmo počas dňa Veľkej Slávnosti.

Taktiež bolo veľmi pekné, že sme mohli prežívať liturgiu prispôsobenú časom, v ktorej žije naša rodina. Takto sme mali možnosť odpovedať na otázky našich dcér a postupne ako sme čítali, sme mohli lepšie chápať význam Slova alebo ponúknutých úvah.

Mali sme toľko možností na vysvetľovanie, podčiarknutie, ale hľadanie spôsobov, ako preniesť Slovo do nášho života, či už osobného, alebo rodinného.

Ďakujeme Pánovi za toto všetko.